

valg. Jeg skulde troe, saaledes som den ærede Formand bemærkede, at Sagen kunde behandles paa den Maade, at den henvises til Finantscomiteen, men dette er naturligtvis Noget, som maa være overladt til Thingets Afgjørelse. Jeg veed ikke, om den ærede Formand allerede idag skulde finde sig foranlediget til at søge afgjort, om Thinget vil, at Sagen skal henvises til Finantscomiteen, eller et nyt Udvalg nedsættes, eller om han maaskee vil opsætte denne Afgjørelse til imorgen; forat Thinget kan have Leilighed til at tage det under nærmere Overveielse.

Finantsministeren: Min Erindring, turde jeg maaskee gjentage, gif ikke i det Hele ud paa, at Loven ikke skulde gaae til Comitee, men kun paa, at Motivet, for at lade den gaae til Comiteebehandlning, ikke maatte søges i § 7. Jeg troer heller ikke, at det vil kunne medføre noget væsentligt Ophold for Sagen, om den kommer til Behandling ved det nedsatte Finants-Udvalg; men jeg skal aldeles afholde mig fra at yttre mig i denne Henseende og indfranke mig til kun at udtale det Ønske, at Sagen maa kunne fremmes til Afgjørelse endnu i denne Session.

Wessely: Maatte det være mig tilladt at rette et Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister med Hensyn til § 7. Jeg har idetmindste forstaaet Paragraphen saaledes, at der er Tale om to forskjellige Ting, den ene Forskud til Beløb af 25,139 Rbd. 55 ø og den anden alle de paa den almindelige Fortegnelse Litr. A til Ö opførte for 1841 bevilligede Forskud; dette indbefatter en anden Sum end de 25,000 Rbd., nemlig alle de Forskud, der ere givne for 1841, og som ikke ere tilbagebetalte.

Finantsministeren: Loven angaaer kun en Eftergivelse af et specielt Beløb, som er opført paa den store almindelige Fortegnelse under første Konto Litr. Ö.; der er kun denne ene Post opført derunder. At den almindelige Liste er fremlagt, uagtet der kun er paaberaabt denne ene Post deraf, har sin historiske Grund deri, at Loven i sin oprindelige Form gif ud paa noget Mere; men jeg maa bemærke, at, saaledes som Paragraphen nu foreligger, saa medfører det aldeles ikke nogen Drosfelse af

den hele almindelige Fortegnelse; thi i det Lovudkast, som foreligger til Behandling, stiles der intet Andragende om Eftergivelse af noget Andet, der er opført paa den almindelige Fortegnelse, end netop den Post, der staaer under Litr. Ö. Og jeg maa bemærke, at man, for at afstemme over § 7, aldeles ikke behøver at beskæftige sig med den almindelige Fortegnelse, men kan indfranke sig til det ene Punkt paa den, som er betegnet.

Formanden: Det havde været min Agt, saafremt det først til Afstemning stillede Spørgsmaal, om Thinget vilde, at Sagen skulde overgaae til første Behandling, ikke blev billiget, da at lade afgjøre, om Thinget vilde, at denne Sag skulde overgives til et specielt Udvalg, eller at den skulde henvises til Finantsudvalget, saaledes som det har været Tilfældet i det andet Thing, idet Sagen staaer i nær Forbindelse med Finantsloven. Forsaavidt det nu har været sat under Spørgsmaal, om det kunde være hensigtsmæssigt at afgjøre det sidste Spørgsmaal — forudsat, at der blev Tale om at faae det afgjort — idag, eller om det skulde udsættes til imorgen, da maa jeg blot bringe i Erindring, at enhver Dag er jo for en Sags Fremme kostbar for os; thi efter som en Sag kommer en Dag senere for, standses dens hele Fremgang med Hensyn til Regulativets Bestemmelser altid en Dag. — Jeg skal altsaa nu i Genhold til, hvad jeg tidligere bemærkede, først sætte under Afstemning, om Thinget vil, at denne Sag strax skal overgaae til 1ste Behandling. Hvis dette besvares benægtende, troer jeg, hvis der ikke skulde yttre sig nogen bestemt Mening derimod, at det vil være rigtigst at faae det Spørgsmaal afgjort med det Samme, om Sagen skal overgaae til et specielt Udvalg eller henvises til Finantsudvalget. Jeg veed ikke, om den ærede Landstingsmand insisterer paa sit Forslag om Udsættelse til imorgen; det forekommer mig virkelig, at man bør søge at fremme Sagen saavidt muligt, og jeg troer, at det kan skee uden Skade for den.

H. W. Hansen: Jeg insisterer slet ikke derpaa; jeg ønsker, at Sagen maa fremmes med al mulig Hurtighed, men dog ønsker jeg ikke, at Sagens Realitet skal opoffres for Hur-